

rala odločevati pri bodoči razmejitvi srezov v Posavju.

Od prignane živine je bilo premiranih 123 glav, ki se bodo vodile v rodovniških knjigah. Ker pa po pravilih živinorejca ni smel za eno vrsto živine (bika, krave ali telice) dobiti več nego samo eno denarno premijo, je bilo razdeljenih 7 državnih diplom in 102 denarni premiji v skupnem znesku od 16.800 Din.

Prispevki za premije.

Za premije so prispevali kr. banska uprava v Ljubljani, sreski kmetijski odbor v Brežicah, županstva občin: Sevnica, Boštanj, Studenec, Rajhenburg, Zabukovje, Planina Blanca ter Raztez, Splošna gospodarska zadruga v Sevnici, Kmetijski hranilni in posojilni dom v Ljubljani, Ljudska posojilnica v Celju, Hranilnice in posojilnice v Loki pri Zidanem mostu, Št. Vidu pri Planini, Sevnici in Boštanju, ter gg. Korn Teodor iz Ljubljane in Ciuha Josip iz Trbovelj.

Izvolitev gospodarskega odbora.

Isti dan se je vršila v Sevnici seja zastopnikov občin sevniskega gospodarskega okoliša, na kateri je bil izvoljen gospodarski odbor, ki ga tvorijo: gg. Krulej Ernest, župan v Sevnici, Drmelj Alojz, župan v Boštanju, ter Štojs Franc za občino Studenec. Odbor je bil soglasno pooblaščen, da zastopa polnoveljavno ves sevniski gospodarski okoliš v vseh gospodarskih vprašanjih tega okoliša.

Sadna razstava.

Ravno ta dan popoldne je imel svojo sejo širši odbor za sadno razstavo v Sevnici, ki je sklenil, da se vrši sadna razstava v Sevnici za ves sevniski gospodarski okoliš od 4. do 11. okt. t. l. Med drugim je širši odbor določil tudi sadni izbor za sevniski gospodarski okoliš in sicer: 1. Voščenska, 2. Kanadka, 3. Bobovec, 4. Boskopski kosmač, 5. Baumannova reneta in 6. Mošancelj.

Sicer sta bila že določena sadna izbora za sreza Brežice in Krško, ki pa ne odgovarjata sevniskemu gospodarskemu okolišu. Sevniski okoliš ima namreč povsem drugo sestavo tal, podnebje in druge pogoje za sadjerejo, kakor krško-brežiško polje. Zato je nesmisel določati sadne izbore po političnih srezih, ki sedaj obstojajo. Določi naj se po okoliših, ki imajo iste pogoje za sadjerejo. Zato bi v Posavju ne smel obstojati sadni izbor za krški in brežiški srez, temveč za sevniski gospodarski okoliš in za krško-brežiško polje. To je edina pravilna gospodarska in sadjarska delitev.

Za sadno razstavo v Sevnici vlada že sedaj veliko zanimanje, tako pri sadjarjih sevniskega gospodarskega okoliša, kakor tudi pri tu- in inozemskih trgovcih, katere smo že zainteresirali za to razstavo.

Razstava bo imela tudi posebne oddelke za med, vino, sadjarske in vinogradniške stroje, sadjarske potrebščine itd.

Celoten program razstave bomo pravočasno dostavili vsem interesentom.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto, dne 12. septembra so pripeljali šeparji 50 komadov svinj. Svinjsko meso je bilo po 13 do 14 Din, slanina pa po 13 do 16 Din. Kmetje niso pripeljali živinske krme radi deževja, pač pa pet voz krompirja po 1.50 do 2 Din, tri voze čebule po 3 do 6 Din (česenj 14 Din), 6 zelja po 1 do 3 Din, kumare po 0.50 do 1 Din. Pšenica je bila po 1.75 do 2, rž 1.75, ječmen 1.50, oves 1 do 1.25, koruza 1.50, proso 2.50 do 3, ajda 1.25 do 1.50, fižol 1.50 do 2, luščeni grah 8 do 10 Din. Kokoš 25 do 40, piščanci 25 do 50, raca 25 do 35, gos 40 do 55, puran 40 do 60 Din. Hren 10, kislo zelje 4, repa 2 Din. Gobe 1 do 2 Din, Grozdje 3 do 6, hruške 3 Din. Mleko 2 do 3, smetana 12 do 14, surovo maslo 28 do 32, med 12 do 20, slive 2 do 3 Din.

Mariborski živinski sejem dne 7. IX. 1931. Prignanih je bilo 5 konj, 12 bikov, 181 volov, 241 krav in 4 teleta, skupaj 443 komadov. Po-

vprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 4.50 do 6 Din, poldebili voli od 3.25 do 3.75 Din, plemenski voli od 2.75 do 3.25 Din, biki za klanje od 3.50 do 4 Din, klavne krave debele od 3 do 4.25 Din, plemenske krave od 2.75 do 3 Din, krave za klobasarje od 1.50 do 2 Din, mlada živina od 4 do 5.25 Din, taleta od 6 do 7 Din. Prodanih je bilo 310 komadov, od teh za izvoz v Italijo 44 komadov.

Mariborski svinjski sejem dne 11. IX. 1931. Na svinjski sejem je bilo pripeljanih 375 prašičev. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari komad 50 do 80 Din, 7—9 tednov stari 90 do 100 Din, 3—4 mesece stari 150 do 200 Din, 5—7 mesecev stari 300 do 400 Din, 8—10 mesecev stari 420 do 500 Din, 1 leto stari 600 do 900 Din, 1 kg žive teže 8 do 9 Din, 1 kg mrtve teže 10 do 12.50 Din. Prodanih je bilo 133 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg od 14 do 16 Din, volovsko meso II. vrste od 10 do 12 Din, meso od bikov, krav in telic od 6 do 8 Din, telečje meso I. vrste od 18 do 24 Din, telečje meso II. vrste od 8 do 12 Din, svinjsko meso sveže od 12 do 24 Din 1 kg.

*

Pravda radi strašila s krsto.

V Londonu je prišlo te dni do razprave glede zadeve peka Jamesa Gordon. Gordon je bil dalje časa v trgovski zvezi z izdelovateljem krst. Tovarnar krst pa je zašel pred kratkem v konkurz. Ker je imel Gordon terjatve do omenjenega, je prejel edino, kar mu je še preostalo: pol tucata krst.

Po temeljitem razmišljanju je prišlo peku nekaj izvirnega na misel. Lepega dne se je podal na potovanje in je vzel krsto za otroka kot kovček seboj. Meni in tebi nič je odložil svojo čudno prtljago v vagonu na prostor nad sedežem. Sopotniki so opazovali s strahom ter zgražanjem Gordonovo početje. Poklicali so sprevednika. Nervozna dama je pričela na glas ihteti, ker je bila

Ali je šel kar dol k njivi. Ob dnevih, ob katerih je najlepše sijalo solnce in je ajda — ko je dobil njivo, je od Korenke tudi posetev rešil — cvetela, da je bila njiva kakor oltar v cerkvi, kadar je s prelepim snežnobelim prtom pregrnjen.

Resnično, vesel je bil. Stopil je tesno k nji, ker si je govoril: »Ako vidi moje veselje, se mora še ona razveseliti. Pa vse pozabiva in dobra prijateljca postaneva.«

Čudežno lepa je ležala pred njim, vsa cvetoča, vsa dehteča. V glavo mu je šla ta lepota in dišava kakor močno vino. Tako čudno sladko mu je bilo pri srcu, kakor kadar je bil v bližini Marinove Lizike in ga je pogledala v svojimi velikimi sinjimi očmi.

Lepa je bila, da bi kar zavriskal v sladkem, pijanem veselju. In vendar — ko je tako stal ob nji, je z grenkostjo začutil, kako tuja mu je. Več imajo od nje drobne čebule, ki po nji brne in iz sladkih cvetov med nabirajo, kot on, ki je njen posestnik in gospodar. Drobno žival s svojim sadom dobrotno obdaruje; a proti njemu je hladna, molčeča, kakor na smrt užaljena.

Tedaj jo je božal z najbolj ljubečimi pogledi, da bi jo zbudil, ogrel, oživil. Naštel ji je zaporedoma vse, kaj je zanjo storil, koliko tvegjal in žrtvoval. »Celo dušo! Ali čuješ: celo dušo!«

A njiva je molčala.

Bridko, bridko očitane mu je bil ta hladni, ponosni molk. Zazdelo se mu je včasih, da bi mu bilo laže, ako bi pred njim nenadoma zakrvavela, kakor tista pred krivičnim skopuhom, kakor pripovedka pravi. Ali da bi zakričala vsaka gruda, vzkriknil slednji kamen: »Goljuf! Krivoprisežnik!«

Tako bi svoje sovraštvo jasno razodela, očitno pokazala. Tedaj bi imel pravico tudi on, da jo zamrzi, smrtno zasovraži. Planil bi nanjo, da se na nji zaradi tega zaničljivega molka znese in maščuje, da ji njeno ponosno, izzivajočo kladnost z obrestmi poplača. Teptal bi jo od ozar do ozar; poteptal bi brez usmiljenja ves ta njen deviški kras, vso to dehtečo dekliško lepoto, ki ga tako mami, pa vendar čuti, vidi in ve, da ne cveti njemu, ne dehti zanj.

A njiva je molčala, vztrajno molčala.

Tako je niti napasti ni prav mogel. Ni mu dala naravnost povoda za to.

In vendar se je maščevala takoj prvo jesen.

Že je skoro dozorela ajda. Kar je v lepi, z mesečino posrebrani noči pritisnila slana. Povsem poparila in pomorila je ajdo. Zjutraj je ležalo zrnje krog bilk kupoma na zemlji. Kar ga ni odpadlo, se je ob žetvi malone vse izluščilo in sesulo. Ostala je samo poparjena slama in pleve.

Matiho je v srce zapeklo.

učitelja od nog do glave ter dejala bolj potihlo: »No, seveda, nekateri smo bolj trde glave kot drugi.«

Štibernik je kupil osla in z njim vozil. Zelo pa je bil nevoljen, ko je prišel nekoč do mesta, kjer je moral plačati mostnino. Ali naš Štibernik je bil navihlan in ko se je popoldne zopet vračal, je posadil osla na voz, sam pa je peljal do mosta. Ko je mostninar zahteval denar, mu je dejal: »Kar z voznikom se zmenita.«

Leben in Lebenova sta prišla v Ljubljano in ker se še nikoli nista vozila s tramvajem, sta pred državno bolnico stopila v voz.